די שענטעניגען קינדער

איינמאהל אבער נוט

איך קען א מאן, הייסט ער פעק. — ער איז שוין פארהייראט פינף יאהר. — און ער האט א בושעל קינדער. — ווי אזויהאסטו עס אויסגערעכענט? — ער האט פיער קינדער און יעדערא איז א פעק — רעכען עס אדרבה אליינאיבער.

ALLEN

די גאנצע וואך

ד. וו. גריפיט'ס

נעשיכטע וועגען זיעג

דאס גרעסטע פאסי־רונג אין לעבען

מיט ליליען גיש.

ראבערט הארען און אל סטאר

קעסט פון גריפיטס אקטיארען.

פארפעהלט עס ניט!

HIPPODROME

די וואך פון יאנואר דעם 27־טען

וויליאם פאקס פרעזענטירט פעגי היילאנד אין 'חתונות ווערען געמאכט'

הארט און עדוואדדס, קאמיקער.

בילי טעלאק אירען, קלאורא טראסי קאמיקער. ראפי און קאלדוועל.

שפילער, עמענט וועליס און א טאקיא טריא.

פאלקס פעראיין מיטגליעדער

מיר דערמאהנען אייך

אזהיינט

2.30 נאכמיטאג

וועט זיך אנפאנגען

איגזער

פ. א. ל. נ.

איהר מוזט קומען ווייל זעהר וויכטיגעס איז דא צו פערהאנדלען, אז איהר וועט נישט קומען וועט די ארבייט פערנאכלעסיגט ווערען. איהר מוזט קומען אין צייט און העלפען ארבייטען.

ביי ארדער

אברהם שער, פרעזידענט.

א. איגער משה קירשענבוים, סעקרעטער.

שוהלען ארגאניזאציעס סאסייעטיס

דאס איז אן אפיציעלע איינלאדונג פונ'ם

קאנגרעס קאנפערענץ

דאס איהר זאלט זיך באטייליגען אין דער קאנגרעס ארבייט.

ערוועהלט דעלעגאטען

געדענקט צו זיין פארטראטען ביי אונזער

פארזאמלונג

מיטוואך אווענט דעם 29־טען יאנואר

אין ציון האל.

פאר די וועלכע עס איז שפעט צו ערוועהלען דעלעגאטען, זאלען זיין פארטראטען דורך זייערע בעאמטע.

פארטראטענע דעלעגאטען זיינען געבעטען צו ברענגען זייערע בייסטייערונגען.

ה. מ. קירשענבוים, סעק.

וועי איהר קויפט אן ארטיקעל דערמאנט דעם „אידישען זשורנאל"

אונזער ווינקעל

א טאג און נאכט

פון מ. באגדאנסקי.

א טאג און א נאכט,
א טאג און א נאכט —
א יאהר איז געווארען:

א יאהר נאך א יאהר,
א יאהר נאך א יאהר —
א דור איז געבארען.

א דור נאך א דור,
א דור נאך א דור
דאס אלטע פארטיבען;

א טאג און א נאכט,
א טאג און א נאכט —
ס'איז גאר ניט געבליבען.

פון יאנגעניש קומט קיין גוטס ניט ארויס

דוד'ל איז געווען א מאדנער אינגעל, — נור ער פלעגט זיך יאגען. פלעגט ער נעהמען זוכען עפעס א זאך, פלעגט ער לויפען, פליהען פון איין ארט צום צווייטען, און יאגען זיך אזוי, אז ער פלעגט קיינמאל ניט בעמערקען די זאך וואס ער פלעגט זוכען, און פלעגט עס טאקע קיינמאל ניט געפינען.

און אזוי איז געווען מיט אלץ.

איינמאל איז זיין טאטע מיט זיין מאמען ערגעץ אוועקגעגאנגען און ער איז געבליבען אליין אין הויז. און ווען ער געבליבען אליין אין הויז. און ווען עס איז געווארען פינסטערלאך, איז איהם געווארען שטארק אומעטיג, און ער האט אויך אנגעהויבען מורא צו האבען. האט ער זיך פלוצלונג דערמאהנט וואס דער טאטע זייער האט איהם אנגעזאגט, אז טאמער קומען זיי ניט ביז אין אווענט אהיים, זאל ער אנטאן זיינע נייע זאכען — אבער ניט יאגען זיך — און זאל צוקומען צום אנקעל, ווייל דארט וועלען זיי זיין.

דוד'ל איז געווארע מלא שמחה. ער איז באלד צוגעלאפען צו די נייע זאכען און אויף גיך, גיך, ווי זיין געוואוינהייט, געכאפט און זיי אנגעטאן.

אין איין מינוט איז ער שוין געשטאנען ביים טיר, גרייט צו לויפען צום אנקעל. אבער ווי ער האט נור פערמאכט די טיר האט ער דערפיהלט, אז אימיצער האלט איהם ביים פוס און לאזט איהם ניט געהן ווייטער. דוד'לען האט אנגעהויבען קלאפען דאס הערצעלע.

— ווער קען מיך דארט האלטען ביים פוס? — איז אויף גיך דורכגעלאפען א געדאנק אין זיין קאפ, און ער האט גענומען ציטערען, און באלד טאקע גענומען שרייען: גוואלד! גוואלד!

פונקט זיינען זיינע עלטערען דע מאלט אנגעקומען, און דערזעהענדיג ווי דוד'ל שטעהט נעבען טיר און וויינט און שרייט האבען זיי זיך שטארק דערשראקען און צוגעלאפען צו איהם. ווען דוד'ל האט זיי אלץ דערצעהלט און געוויזען זיי, ווי אימיצער האלט איהם ביים פוס און לאזט איהם ניט געהן ווייטער, האט זיך זיין טאטע צולאכט און געזאגט:

— האסטו אנגעטאן דיינע נייע שיך?

— יא — האט דוד'ל געענטפערט.

— נו, און דו האסט זיך געיאגט, אדער דו האסט פאמעליך און גלאסען גוט און שטייף פערבונדען די שיך־בענדלאך?

דוד'ל האט געשוויגען.

באלד האט דוד'לס פאטער אנגעצונדען א שוועבעלע און מ'האט אראפגעקוקט זעהן, ווער עס האלט דוד'לען ביים פוס — און זיין פאטער איז טאקע געוועזען גערעכט. דוד'ל האט זיך געזאגט ווען

ער האט אנגעטאן די נייע שיך און ניט פערבונדען די שיך־בענדלאך... [illegible]

דאס גוטע [illegible]

(א מעשה'לע פאר גאר קליינע קינדערלעך)

אמאהל איז געקומען אן ארימאן צו א הויז פון א רייכען מאן און געוואלט אריינגעהן בעטען א נדבה.

[illegible] א קליין הינטעלע שמארט גענומען האוו־[illegible] און בילען.

— האט דער ארימאן געפרעגט דאס הינטעלע — איך בין דאך אן ארימאן און דא בין איך געקומען בעטען אויף ברויט.

— נארישער מענש — האט דאס הינטעלע געענטפערט דעם ארימאן — איך וויים אז די טיר איז פערמאכט און דו וועסט ניט קענען צוקומען צו מיין בעל הבית צו בעטען איהם א נדבה. האב איך גענומען האוקען, אום ער זאל ארויס קומען. דאן וועסטו איהם קענען זעהן.

און אזוי איז טאקע געווען.

אזא פויגעל

די שוואן, (דאס איז אזא גרויסער, ווייסער פויגעל וואס קוקט אוים ווי א גאנז), האט זיך אמאהל באריהמט פאר דער גאנז און האט צו איהר אזוי גע־זאגט:

— איך בין א וואונדערליכער פויגעל: איך קען שווימען אין וואסער, פליהען אין דער לופטען און לויפען אויף דער טרי־קעניש!... וואס נאך פאר א פויגעל קען אזוינס בעווייזען! — איך וואלט געדארפט זיין דער קעניג איבער אלע פויגלען!...

דארום האט די גאנז געענטפערט:

— וואס דו זאגסט, איז אמת, אבער קענסטו שווימען ווי א פיש? קאנסטו פליהען ווי דער אדלער? קענסטו לויפען ווי דער הירש? די קענסט פון אלץ אויפ'ן שפיץ מעסער, און איך מיין, אז ס'איז בעסער צו קענען איין זאך און ריכטיג, איידער א סך זאכען צו ביסלעך...

ראסטאווער שטאדט רעגירונג פערטיידיגט אידישע רעכטע

קאפענהאגען: —

די מוניציפאליטעט פון ראסטאוו־אויפ'ן־דאן האט אנגענומען א רעזאלוציע אין וועלכער זי פראטעסטירט געגען גע־נעראל קראסנאוו'ס פעראהרדנונגען, לויט וועלכע די אלטע אנטיסעמיטישע בעגרע־נצונגען ווערען ווידער א פאקט אין דעם דאן'ער געגענד. די שטאדט־רעגירונג ערקלערט אז דאס אבשאפען פון די בע־גרענצונגען געגען די אידען איז געווען די טייערסטע אויפטו פון דער רעוואלוציע, און אז די ווידער־אויפלעבונג פון די צארישע פערפאלגונגען שטעלט אין קאן די רעפוטאציע פון די קאזאקען און וועט סוף כל סוף שעדיגען די אינטערעסען פון דער ניט־אידישער בעפעלקערונג אויך. די מוניציפאליטעט דריקט דעריבער אוים די נענגערשאפט פון די קאזאקען צו אנטי־סעמיטישע געזעצען און פאדערט אז זיי זאלען גלייך אבגעשאפט ווערען.

אונטערדעסען פערשפרייט גענעראל קראסנאוו גיפטיגע אנטיסעמיטישע פראק־לאמאציעס אין וועלכע ער סטראשעט צו פערניכטען אלע אנהענגער פון א אידישען און באלשעוויסטישען רעזשים.

איהר נידערלאגע.

א מלחמה סארטרעט פון א. י. ברזילי.

1.

דאס קליינע צימערל איז איינגע־ראמט, ריין ציכטיג; יעדע זאך איז אויף איהר ריכטיגען פלאץ, און דער בעסטער ארדנונג, געשמאקפול, פונקט אזוי ווי מען זאל דארט עפעס ערוואַרטען זעהר א גרויסען, א וויכטיגען גאסט.

נעבען דעם האלב רונדען, אוואלנעם טישעל, וואס גייז מיט א קלאהר ווייסען טישטוך פארשפרייט, און אויף וועלכען [illegible] געשטעלט אין א גלייכער רייהע פערשיידענע פלעשלאך מיט מע־דיצינען פון אלערליי קאלירען, — אייני־גע אויסגעלעדיגט אויף דער העלפט, אנ־דערע — נאך פיל, אזוי ווי נאר וואס פון אפטייק געבראכט, — שטעהט א בעטעלע, און וועלכען עס געפינט זיך אין א גוטען צושטאנד א דריי יעהריג קינד.

די פריהלינגס זונען שטראהלען שיי־נען אריין דורך די קלארע שויבען פונ'ם [illegible] שפילען זיך מיט דעם [illegible] וואס האט שוין [illegible] ווערען.

[illegible]

עווארען, האט זי שוין אינסטינקטיוו געהויבען פיהלען, אז עטוואס אונגע־וועהנליכעס וועט יעצט אין איהר לעבען [illegible], עס וועט מוזען פאסירען. [illegible] האט איהר נביאות געזאגט וועגען עפעס שרעקליכעס, אפשייליכעס, גרויזאמעס! — — — — — —

אלס דער בעסטער, ספעציעל פראקטי־[illegible] דאקטאר אין שטאדט אויף קינ־[illegible] קראנקהייטען, האט זי זיך גלייך צו איהם געווענדעט, אום צו רעטען דאס לעבען פונ'ם קינד, איהר איינציגע [illegible], איהר האפנונג...

[illegible] פונ'ם ערשטען טאג אן, ווי ער [illegible] די שוועל איבערגעטרעטען — גע־[illegible] זי — האט ער שוין אנגעהויבען [illegible] א האר שניידענדע, טהיער־[illegible] בליקע. [illegible] גלייך דערפיהלט באמערקט [illegible] גרעסטען עקעל האט זי זיי — [illegible] טיפישע בליקען — ביי זיך אין [illegible] מיט דער שטארקס־[illegible] האט זי זיי מבטל גע־[illegible], פערשטויסען...

זי איז נאך דאן געווען שטארק [illegible] דעם גרעסטען ווידערשטאנד [illegible] קענען אזעלכע בלוטדורשטיגע [illegible] מענשען געשטאלט, געגנו מעב [illegible] האט זי זיך געפיהלט אויסצושטעהן [illegible] צו פארטיי־[illegible] איהרע רייגע, זויבערע געפיהלען — [illegible] עהרע...

די קראנקהייט פונ'ם קינה האט זיך אבער וואס ווייטער אלץ מעהר און ברייטער ענטוויקעלט, דער צושטאנד איז פון טאג צו טאג געווארען ערגער, שרעקליכער [illegible]

שווער, ווי עפעס א מין איבריגע, נוצלאזע זאך, ווי אן אומנעווינשטע משא, און לאזט זיך אויטאמאטיש אראפ נידריג, הארט צו איהר ברוסט...

זי פיהלט אז איהרע לעצטע כחות הויבען איהר אן צו בעלאזען, אז אט אט פאלט זי אריין אין חלשות, אין א בעוואוסטלאזיגען אינמאכט.

זי שטארקט זיך, אבער זי ווענדעט אן איהרע לעצטע שוואכע קרעפטען, פיהלט אין איהר עלענדקייט, איהר איינזאמ־קייט. זי ווייסט, אז קיין שום לעבעדיג באַ־[illegible], אויסער איהר קינד, [illegible] — [illegible] ניט דא מיט איהר אצינד...

[illegible] מיט דער גרעסטער [illegible] הייבט זי אויף אביסעל איהר קאפ אויף אזוי פיעל, אז זי זאל קענען זעהן א קוק געבען, פיליכט צום לעצטען מאל אויפ'ן שטארבענדען קינד.

* * *

זייערע ביידענס בליקען באגעגענען זיך...

א געפיהל פון פרייד, אויסגעמישט מיט עפעס א מאדנע שרעק, נעהמט [illegible] איהר גאנצעס וועזען; זי גלויבט [illegible] מיט איהרע אייגענע אויגען... עס רופט [illegible] איהר, אז זי חלום'ט אצינד, אז די מילדע פאנטאזיע האט אויף איהר דאס מאל [illegible], פארשטעלענדיג פאר [illegible] דאס קינד אין אזא שעהנער פאזע: מיט אפענע טרייסטענדע אויגען, וועל־[illegible] קוקען אויף איהר מיט אן אויסערגע־וועהנליכער ווייכקייט — מיט אזא מיל־דען, ערקוויקענדען שמייכעל, וואס [illegible]

[illegible]

דריי רוביער און עקסהיבישאן קעמפ

[illegible]

צעהן טויזענד פאריער זיעגען.

(אינט. איד. פרעס ביורא)

ני יארק יאנואר 25.

די צעהן טויזענד פאריער סטרייקער האבען שוין כמעט אויסגעפיהרט זייערע פאדערונגען פון א 44 שעה'דיגער אר־בייטס וואך און א מינימום שכירות.

שווערע שטראף פאר ניט מעלדען זיך

פרעד נאהאנוק, א געבוירענער אין איי־נעם פון די פיינדליכע לענדער איז געב־טען באשטראפט געווארען מיט צוויי הונ־דערט דאלאר שטראף און זיצען צוויי חדשים אין געפענגניס פאר פאהרען קיין טאראנטא אהן דעם וויסען פון דער פא־ליציי.

[illegible]